**Република Србија**
**ВРХОВНИ СУД**
**Кзз 592/2026**
**18.06.2026.године**
**Б е о г р а д**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Вранића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 178/22 од 05.06.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 565/25 од 19.02.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026. године, једногласно је донео:

**П Р Е С У Д У**

**ОДБИЈА СЕ,** као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Вранића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 178/22 од 05.06.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 565/25 од 19.02.2026.године.

**О б р а з л о ж е њ е**

Пресудом Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 178/22 од 05.06.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. О мери безбедности и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 565/25 од 19.02.2026.године је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 178/22 од 05.06.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Вранић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и одбије оптужбу услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Вранића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да у радњама окривљеног нису остварени елементи продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези 61. КЗ, односно да је суд на правилно утврђено чињенично стање извршио погрешну квалификацију кривичног дела. Свој став бранилац образлаже наводима да су нижестепени судови донели погрешан закључак да не може постојати дуалитет својстава у једном лицу, односно да окривљени као директор има својство службеног лица и у домену привредног пословања. У прилог својим наводима, бранилац истиче да је одредбама члана 1. и 3. Закона о јавним службама јасно разграничено да се као јавна служба сматрају само делатности којима се обезбеђује остваривање законом утврђених права и јавног интереса, док се послови који не спадају у ту сферу не обављају као јавна служба, већ као привредна делатност, а како се инкриминисане радње односе на комерцијалну продају МКБ, неспорно је да исте не представљају вршење јавних овлашћења нити одлучивање о правима и обавезама, већ искључиво привредно пословање. Имајући све наведено у виду, окривљени није могао имати својство службеног лица, већ искључиво својство одговорног лица у смислу члана 112. став 5. КЗ, те се у радњама окривљеног евентуално стичу елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1 КЗ, за које дело је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ је прописано да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Изреком пресуде Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 178/22 од 05.06.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је у периоду од јуна 2017. године до 31.12.2018.године, способан да схвати значај свог дела

и да управља својим поступцима, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено....., коришћењем истог трајног односа, јединства места извршења дела и са јединственим умишљајем, као службено лице, искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења нанео штету Ветеринарској установи за сакупљање, прераду и уништавање споредних производа животињског порекла, са седиштем у ..., чији је оснивач Република Србија, а чији је директор окривљени, а на начин ближе описан у изреци правноснажне пресуде.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези 61. КЗ и то како објективна која се односе на предузете радње окривљеног односно да је као службено лице искористио свој службени положај и овлашћења, тако и субјективна обележја која се тичу свести и воље окривљеног за извршење дела – директан умишљај и свест о забрањености дела-противправности.

Према одредби члана 112. став 3. тачка 3) КЗ, службеним лицем сматра се јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о јавним службама је прописано да ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области: образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања, здравствене заштите животиња, оснивају се установе, а тачком 4. истог закона је прописано да Установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова из члана 3. овог закона могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка лица.

Имајући у виду наведене законске одредбе, односно да је окривљени кривично дело извршио у својству директора Ветеринарске установе за сакупљање, прераду и уништавање споредних производа животињског порекла, са седиштем у ..., чији је оснивач Република Србија, односно да је окривљени лице у установи којој је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу, неспорно је да је окривљени у време извршења кривичног дела имао својство службеног лица.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, да окривљени не може имати својство службеног лица и да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези 61. КЗ КЗ, чиме се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те наводи да се у радњама окривљеног евентуално стичу елементи кривичног дела злоупотреба положаја

одговорног лица из члана 227. став 1 КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник**
**Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија**
**Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић